

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1628. usque ad annum 1634

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118871

§. 24. Seditio, & dissensiones inter Rupellanos Calvinistas exortæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67394)

Sæc. XVII.
A. C. 1628.

§. XXIV.

Seditio ac dissensiones inter Rupellanos Calvinistas exortæ.

Monet. l. c.

Auctis indies obsessorum molestiis seditio in civitate concitata est; cum enim mulieres, pueri ac puellæ, ceteraque imbellia capita, quæ continenter a ferociente milite Rupellano expellebantur, quotidie a Regiis in urbem retunderentur, pietate rabiem accedente, complures detestabilem ceterorum pertinaciam execrabantur, palam vociferantes, optimo Principi urbem esse dedendam. Ast horum ejulatio factiosis adeo stomachum irritabant, ut palam ad arma iretur, civibus ipsis in cives gladium stringentibus, quo congressu deterior seditiosorum causæ viribus evasit superior, eoque victorum processit furor, ut obstinati deditioem suadentium non paucos ultimo supplicio multarent, ceteris, quibus perduellium ferrum pepererat, deinceps ne hiscere quidem audentibus. Hoc intestini belli successu Ruppellani effertiores effecti, Regiam molem, vicinasque stationes quadriduana tormentorum explosione acrius, quam sesquimense superiore toto fecissent, appetere instituerunt, vana Anglicæ classis

mos

Sæc. XVII.
A. C. 1628.

mox reversuræ fiducia animati. Tum enim apud Guitonem Urbis Præfectum, Virum factiosissimum ac longe insolentissimum sibi que similes tam immota inhæsit Britannici subsidii spes, urbisque propugnandæ sententia, ut superba prorsus confidentia calamitatem, sub cuius ruinis ipsimet suspirabant, despicerent. Horum quoque contumaciæ applaudebant præter Rohanæi Ducis Matrem, Sororemque Calviniani Pastores, quos inter præcipue Godefredus Salebertius convocato in plateam omni populo sermonem habuit, in quo Regem suum cum Pharaone, & rebelles Hugonotas cum Israelitico Dei populo conferens, nefanda prorsus Divini Verbi profanatione in luculentæ perduellionis defensionem prodigii similis spem ingerere haud dubitabat: Sacrilegæ autem suæ declamationis summa hæc erat: „Etsi Angli recesserint, prima
 „quaque die redituri sunt: hyems in-
 „stat, imminent pluvix, & venti, qui-
 „bus concatenatæ naves, & repagulum
 „mari oppositum disjicientur; hæc om-
 „nia hominum opus sunt: Nostis Pha-
 „raonem, quia in curribus, & in equis
 „gloriabatur, submersum undis, dum
 „Dei populum oppressit: sperate in Deo,
 „qui per maria præbuit amicam manum
 „Israeli, qui manna pavit in deserto
 „popu-

pello
 is fe
 cum
 cete
 inen
 expe
 rben
 cce
 etero
 alar
 rben
 lator
 nt, u
 ofis
 no in
 cauff
 oron
 onen
 appli
 per
 ncept
 Ho
 ffer
 inas
 ento
 squi
 appe
 lass
 mox

Sæc. XVII. „populum suum: qui convertit petras
 A. C. 1628. „in stagna aquarum, qui pueros in for-
 „nace ardente placido rore asperfit: De-
 „nique, qui corvo charitatem inspiravit,
 „qua Prophetam fame exhaustum ale-
 „ret. Salutem ex inimicis procurabit
 „Deus urbi suæ, si in ipso speraveritis,
 „non deerit providentia Deo, si fides
 „homini non defuerit. „ Dein ad Gui-
 „tonem conversus: *Hic, inquit, vobis
 Moyses est, illi lex a Deo data, qua regat
 Israellem, utar Evangelii verbis: quæcun-
 que dixerit vobis facite, hic est, in
 quo sibi Deus bene complacuit, ipsum
 audite. Ad hæc Guito declinata mole-
 liter laude: Non est, inquit, tanta de-
 speratio rebus nostris, quanta Israeli in
 deserto: Subsidium, quod speramus, in li-
 tore nostro est: non eadem semper fortuna
 in bello; tentavit semel transitum Anglus,
 & repulsam passus est pro peccatis nostris;
 tentabit iterum, & perurpet pro Gloria
 Altissimi: brevis est mora pro libertate,
 pro religione, pro vita: quo res cunque ca-
 sura sit, utrinque præsens imminet pericu-
 lum. ex fame, si perseveratur, ex furca,
 Urbs deditur: quanto dignius est in liber-
 tate mori ex facto glorioso, quam in furca
 finire ex imbelli actu, tanto præstat deditio
 legitima defensio. Denique victima esset po-
 pulus Rupellanus Richelio Cardinali, cuius
 ambi-*

ambitio, & omnis Gloria, extirpare Evangelicam fidem, quam vocat, hæresim. Sæc. XVII.
A. C. 1628.

Hujus vero Rabulæ intempestivam garrulitatem interpellabat Nobilis quædam Matrona nomine *Nova - Domus*, quæ seditiosam ejusdem suorumque pertinaciam, atque inde enatam recrudescentis intra stomachum famis tyrannidem, ceteraque incommoda in-
cusans, subjunxit: *quid ergo moramur? quin ad Regem confugimus? quantacunque barbaries erit apud hostem, si exuimus pertinaciam, pauci expiabimus, si perflamus, nemo post triduum superstes erit.*

His auditis mota acrius seditione ipso in Templo sub Prædicantis concionem quædam Virgo fanatico furore agitata Matronæ colaphum impegit, mox autem itum ad verbera, Matronæ Domesticis atque amicis in petulantem hanc fœminam turmatim irruentibus, cui tamen cum non deessent, qui eam protegerent, res ad ultimum seditionis eruptura videbatur, quam tamen Guito Præfectus immisso militum agmine ad tempus restinxit: Habebatur postea Rupellæ Senatus, ubi pariter inter Consilii Primores ac Magistratus colaphis decertatum est, quorum unum ipsemet Guito fuste excepit, alter vero injuriam sui Collegæ ulturus vicissim Guitoni alapam impegit: demum latius serpen-

Sæc. XVII. serpente tumultu milites civesque tur-
 A. C. 1628. matim in Guitonis ædes irrupere, mi-
 nisque atrocibus imperarunt, ut urbem
 dederet: Ast tam ipse, quam Rohanæi
 Ducis Mater, ac Calviniani Præcones
 responderunt, quod de Regis clemen-
 tia, ac urbe ejus arbitrio dedenda ul-
 lam mentionem fieri, haud paterentur,
 sed irent ipsimet ad Regem, eique
 Rupellam traderent.

§. XXV.

Rupellensis Urbs deditioe capta.

Gramond & Monet. l. c. Interim Carolus I. Angliæ Rex perce-
 pto infaustæ expeditionis successu
Jäger. hist. Eccl. l. 7. c. 9. Montacutium Equitem Britannum die
Pufend. In- trod. tom. 1. decima sexta Octobris ad Ludovicum
l. 1. cap. 4. Franciæ Regem ablegabat, ut pro An-
 glis Rupellæ degentibus vitæ gratiam
 impetraret, simulque concessis quindecim
 dierum induciis inter utrumque
 Regem pacem offerret, ea tamen lege,
 ut pariter Subisius, Lavallius & Rupel-
 lenses inter initæ pacis capita compre-
 henderentur. Verum Ludovicus re-
 posuit, quod de hisce tribus seditiosis
 superflua esset cura, cum sibimet mi-
 nime ignotum esset. qualem se erga Gal-
 los sibi pleno jure obnoxios pro eorum
 meritis gerere debeat, de cetero au-
 tem apud se Angli eodem semper loco
 forent,